

РЕШЕНИЕ

№ 5011

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4616** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. С. И. срещу решение № 1416/26.03.2023 г., постановено по НАХД № 14145/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0001972/11.07.2022 г., издадено от Директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - [населено място], с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка .

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност на атакуваното решение, като се иска неговата отмяна. В допълнителни писмени бележки касаторът заявява, че неправилно районният съд не е обсъдил факта, че в момента на проверката товарният автомобил е бил празен, като е бил изпратен за сервизна диагностика, поради което на водача бил предоставен пътен лист, а не заповед на ръководителя.

Ответникът – Директор на РД "Автомобилна администрация" - [населено място], не изразява становище по жалбата, не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 23.05.2022 г. около 08:00 ч. в [населено място], [улица], с посока на движение[жк], инспектори от РД „АА“ [населено място] спрели за проверка Т. С. И. - водач на товарен автомобил марка „Скания“ с рег. [рег.номер на МПС] , кат. N3G, собственост на дружеството превозвач „Л-Строй“ ЕООД, извършващ превоз на товари за собствена сметка, видно от поставената табела „превоз за собствена сметка“ на предното обзорно стъкло на превозното средство. Към момента на проверката товарният автомобил бил празен. При извършената проверка водачът не предоставил на контролните органи заповед на управляващия юридическото лице, за чиято сметка се извършва превозът, регламентирана в чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка.

Предвид така установеното нарушение на водачът бил издаден АУАН серия А-2012 № 323263. Посочената фактическа обстановка била възприета и в издаденото наказателното постановление № 42-0001972/11.07.2022 г. на директора на РД „АА“ [населено място], като било прието, че е извършено виновно нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, поради което било наложено и съответното наказание, предвидено в чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП.

От правна страна СРС е приел, че в производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя не са допуснати съществени процесуални нарушения, като НП е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Посочено е, че е налице единство между цифровата квалификация на нарушението, посочено в акта и това в наказателното постановление, както и съответствие между цифровото и словесното описание на нарушението. Въз основа на събраните доказателства въззивният съд е приел, че извършването на вмененото нарушение от касатора е безспорно доказано от субективна и обективна страна, и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът трябва да представи

при поискване от страна на контролните органи заповед на ръководителя на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, в която заповед следва да са посочени датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара.

Съгласно §1, т.4, буква а) от ДР на ЗАВП, "превоз за собствена сметка" е превоз на товари без заплащане, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедира неговите товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него.

Съгласно чл. 9 от Наредба № Н-8/2008 г., "превоз на товари за собствена сметка" е превоз на товари без заплащане и формиране на печалба, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети въз основа на договор за лизинг или за наем пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или предоставени на разположение съгласно договор, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедира неговите товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него.

За да приеме, че в случая водачът извършва превоз на товари за собствена сметка, въззивният съд се е позовал единствено на посоченото в НП и в показанията на актосъставителя, че на обзорното стъкло на товарния автомобил е била поставена табела с надпис „превоз за собствена сметка“. Не са събрани каквито и да било други доказателства, в т.ч. трудов договор на водача, тахограfsки лист, снимков материал и др., от които да става ясно, че в действителност се извършва такъв вид превоз. Такива документи, впрочем, са били присъединени към АУАН (видно от отбелязването в същия), но не фигурират в приложената административно-наказателна преписка по делото. Понятието „превоз за собствена сметка“ по параграф 1, т. 4 от ДР на Закона за автомобилните превози съдържа различни хипотези, поради което без да са посочени каквито и да било факти, не може да се прецени, дали е налице в конкретния случай някоя от тях. СРС не е обсъдил и възраженията на касатора, че товарният автомобил е от категория N3 и като такъв има право да извършва и обществен превоз, за което е представен и пътен лист.

Деянито е съставомерно по чл. 18, т. 4 от Наредбата и е приложима санкцията по чл. 93, ал. 1, т. 1, от ЗАВП, само ако е осъществяван на първо място посочения вид превоз, поискано е представянето на заповедта и водачът не е представил същата. По тези съображения, тъй като не са изяснени всички факти, относими към състава на посочената като нарушена разпоредба и конкретно относно вида на извършвания превоз, то не може да се направи преценката, дали изводът на въззивния съд, че

деянието е съставомерно по чл. 18, т. 4 от Наредбата, е правилен или не. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК Административен съд София-град, XXVIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1416/26.03.2023 г., постановено по НАХД № 14145/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 130-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.